

NOTA D'ACTE

Recreació de l'escena del Naixement en un pessebre vivent a Calafell

Aquest dissabte es podrà veure el tradicional quadre del Naixement en un pessebre vivent a Calafell. S'hi podran fer donatius pel Banc d'Aliments.

De 18 a 20.30 h, a la plaça Catalunya

CULTURA

LLIBRES

Joan Cuscó i Clarasó

Ramon Llull!

Ramon Llull és el filòsof més important dels Països Catalans. Ho va ser a la seva època, i fins als nostres dies. La seva influència ha estat constant i la seva repercussió internacional sembla inesgotable. Llull va assentar les bases d'una cultura catalana que feia filosofia en català. És a dir, que se situà a l'avantguarda d'Europa i que va posar a un nivell altíssim la nostra llengua i la nostra filosofia. Encara avui hi ha molts aspectes de la seva voluminosa obra (de més de dues-centes cinquanta obres en català, llatí i àrab) que ens inquieten: per exemple el *Llibre de gentil i els tres savis*. No és debades que la seva producció sempre hagi anat acompanyada de polèmiques i, al mateix temps, que sigui en la base de molts autors, entre els quals Bruno, Leibniz i Newton. Per no cansar-los amb un repàs exhaustiu (que estaria fora de lloc) i per no anar molt enllà en el temps, direm que ni La

Renaixença, ni el Modernisme ni el Noucentisme no serien del tot comprensibles sense la figura de Llull (i de la seva reivindicació o rehabilitació). Pujols, d'Ors, Ruiz, Galmés, Bové, Rosselló... mostren la recepció polièdrica de Llull al llarg dels segles XIX i XX.

El treball que els presentem, i recomanem, és una bona mostra de la vàlua de Llull i de les inquietuds que encara avui desperta la seva obra. Dominique de Courcelles situa Llull en la seva època i, al mateix temps, en mostra la vitalitat que li és inherent. No és un treball històric ni historicista, ni una apro-

ximació erudita o acadèmica. És una anàlisi a partir del llenguatge i de la vida. D'aquells aspectes més destacats que acompanyen Llull. No fa no ni un panegíric de Llull ni el converteix en una mòmia de museu. El motiu d'això ens el diu ben clar a la primera pàgina: "en la mesura en què tot gran text pensa més enllà d'ell mateix, el seu poder supera el seu dir."

Courcelles assumeix que les paraules són mortes si no les llegim i les interpretem. Si no acceptem que llegir és una activitat vital, com escriure. Que la filosofia no és una finalitat en ella mateixa sinó una finalitat per a la vida. Com bé sabia i defensava Llull. Per això cal llegir amb atenció els autors que com Llull s'escapen a qualsevol classificació erudita. Fer-ho, sabent que: "és impossible pensar sol." És a dir, mirant amb qui dialogava i amb qui es barallava Llull i com avui hi podem discutir i aprendre'n coses. Aquesta és la doble perspectiva que en tot moment estructura el llibre. Difícil però ben tramada. La perplexitat davant el personatge i la seva obra ens obliga a saber-ne més i a aprendre'n tot el que puguem coneixent-lo i investigant-lo per a conèixer i per a conèixer-nos. Un bon llibre i una bona manera de portar Llull fins a nosaltres sense caure en esquematismes i doctrinismes. I és que: "El coratge i la intel·ligència de Ramon consistiren a voler transmetre a tots els cristians, clergues i laics, de finals del segle XIII, pel moviment mateix de la seva escriptura i per un joc subtil i complex de diàleg entre els seus textos, una paraula nova, inaudita, inèdita, una paraula sense referència al passat, lliure." Aquesta és la força que mou Courcelles.

TÍTOL
*La paraula arriscada
de Ramon Llull*

AUTOR
Dominique de Courcelles

EDITORIAL
PAMSA

LLOC I ANY D'EDICIÓ
Barcelona, 2012

PÀGINES
188

Bal